

Stop-klatka (pamięciowy aparat fotograficzny)

Zabawa w parach. Łączymy się w pary. Rolą przewodnika jest zasłonięcie oczu drugiemu dziecku i doprowadzenie go do jakiegoś ciekawego przedmiotu. Przewodnik na krótką chwilę odsłania oczy kolegi, którego zadaniem jest zarejestrować w pamięci widok.

Przewodnik odprowadza kolegę od „sfotografowanego” obiektu, na tyle by nie patrzeć na niego ponownie, ważne jest to co udało się zapamiętać w ciągu tego ułamka czasu. Oczy dziecka powinny znaleźć się na tyle blisko obiektu, aby było to „zdjęcia w skali makro”, tak by dodatkowe elementy nie rozpraszały jego uwagi. Po chwili role zmieniają się.

Obrazy z pamięci „aparatu mózgowego” dzieci przelewają na papier za pomocą kredek lub farb.

Przyrodnicze obrazy (na taśmie dwustronnej)

Zadanie indywidualne. Zajęcia można przeprowadzić od wiosny do jesieni. Przygotuj sztywne kartoniki (blok techniczny, tektura, brystol) formatu A5 lub A6 z naklejonym szerokim dość dużym paskiem klejącej taśmy dwustronnej. Podczas spaceru rozdaj dzieciom kartki i poproś żeby z zebranego przez siebie materiału przyrodniczego stworzyły kompozycję przyklejając ją do taśmy dwustronnej.

Znajdź wśród drzew swego przyjaciela

Zabawa w parach. Znajdź polankę, rzadki laszek lub park z charakterystycznymi najlepiej różnorodnymi gatunkowo drzewami. Wyznacz teren zabawy i wyjaśnij na czym będzie polegała. Podziel dzieci na pary. Jedno z dzieci będzie miało zakryte oczy (można mu je zasłonić opaską lub zaufać, że nie będzie podglądać), drugie ma zaprowadzić je do wybranego drzewa. Dziecko z zakrytymi oczami musi za pomocą pozostałych zmysłów dokładnie poznać a następnie zapamiętać swoje drzewo. Gdy już to robi, kolega odprowadza go na miejsce zbiórki i kilka razy okręca go wokół własnej osi, by go zmylić. Zadaniem „ociemniałego” dziecka jest odnalezienie swojego drzewa. Następnie następuje zamiana.